

Don't Write History as Poetry

Don't write history as poetry, because the weapon is the historian. And the historian doesn't get fever chills when he names his victims, and doesn't listen to the guitar's rendition. And history is the dailiness of weapons prescribed upon our bodies. "The intelligent genius is the mighty one." And history has no compassion that we can long for our beginning, and no intention that we can know what's ahead and what's behind... and it has no rest stops by the railroad tracks for us to bury the dead, for us to look toward what time has done to us over there, and what we've done to time. As if we were of it and outside it. History is not logical or intuitive that we can break what is left of our myth about happy times, nor is it a myth that we can accept our dwelling at the doors of judgement day. It is in us and outside us... and a mad repetition, from the catapult to the nuclear thunder. Aimlessly we make it and it makes us... Perhaps history wasn't born as we desired, because the Human Being never existed? Philosophers and artists passed through there...

and the poets wrote down the dailiness of their purple flowers
then passed through there... and the poor believed
in sayings about paradise and waited there...
and gods came to rescue nature from our divinity
and passed through there. And history has no
time for contemplation, history has no mirror
and no bare face. It is unreal reality
or unfanciful fancy, so don't write it.
Don't write it, don't write it as poetry!

Translated by Dr. Foady Joudah

אל תכתוב את ההיסטוריה בשיר

אל תכתוב את ההיסטוריה בשיר, שְהַרִי הַנְשֵׁק הוא
ההיסטוריון. וההיסטוריון אינו נִתְקַרֵף בְּצַמְרֵמֶרֶת חֵם
כְּאִשֶׁר הוא נֹקֵב בְּשִׁמוֹת קִרְבָּנוֹתָיו
וְאִינוֹ מֵטָה אֶזֶן לְסִפּוֹר הַגִּיטָרָה.
וְהַהִיסְטוֹרִיָה הִיא יוֹמָנִי
נֶשֶׁק שֶׁנֶּרְשָׁמוּ עַל גּוֹפּוֹתֵינוּ.
”הַפְּקֵחַ הַגָּאוֹן הוּא הַחֶזֶק”. וְלַהִיסְטוֹרִיָה
אֵין רֶגֶשׁ שֶׁנֶּחֱוֹשׁ גַּעְגּוּעִים
לְרֵאשִׁיתֵנוּ, וְלֹא כּוּון שֶׁנִּדְעַע מֵהַ קְדִימָה
וּמָה אַחֲרָה... וּבְמִסִּילוֹת הַבְּרֶזֶל
אֵין חֲנִיּוֹנִים שֶׁנֶּקְבְּרָ בָהֶם אֶת הַמֵּתִים, וְנִבְיֵט
לְעֵבֶר מֵהַ שְׁהִזְמֵן עוֹלָל לָנוּ,
וּמֵהַ שֶׁאֵנוֹ עוֹלְלָנוּ לְזָמָן. כְּאִלוֹ אֵנוּ חִלַּק מִמֶּנָּה וְגַם מִחוּצָה לָהּ.
אֵין הִיא הַגִּיּוֹנִית אוֹ מוֹבְנֵת מֵאַלִּיָה, שֶׁנֶּנְפֵץ
אֶת מֵהַ שֶׁנוֹתֵר מֵאַגְדָּתֵנוּ עַל אֹדוֹת הַזָּמָן הַמְּאֻשֶׁר,
וְאֵין הִיא אֶמּוֹנֵת הַבֶּל, שֶׁנֶּרְצָה בְּהִסְתוֹפְפוֹת בְּשַׁעֲרֵי
הַתְּקוּמָה. הִיא בְּתוֹכֵנוּ וּמְחוּצָה לָנוּ... וְחֶזְרָה
מְטוֹרֶפֶת עַל עֲצָמָהּ, מְאֻבָּן הַקֶּלַע וְעַל לִנְפֵץ הַגֶּרְעִינִי.
הִיא עוֹשָׂה אוֹתֵנוּ וְאֵנוּ עוֹשִׂים אוֹתָהּ לֵלֵא תְּכִלִּית... הָאֵם
הַהִיסְטוֹרִיָה לֹא נוֹלְדָה כְּרִצּוֹנָנוּ, מִשׁוּם
שֶׁהִיצוֹר הָאֶנוּשִׁי לֹא הִיָּה קִיָּם?
פִּילוֹסוֹפִים וְאֶמְנִים עֲבְרוּ מִשָּׁם...

וְהַמְשׁוֹרְרִים רָשְׁמוּ אֶת יוֹמֵנִי הַסְּגֻלִּית
אֲחֵר־כֹּף עָבְרוּ מִשָּׁם... וְהַעֲנִיִּים הָאֲמִינוּ
לְסִיפּוּרִים עַל גֵּן הָעֵדֶן וְחִכּוֹ שָׁם...
וְאֵלִים בָּאוּ לְהַצִּיל אֶת הַטֶּבַע מֵאֲלֵהֵיחַתּוֹ
וְעָבְרוּ מִשָּׁם. וְאִין לְהִיסְטוֹרְיָה
זְמַן לְהִתְבּוֹנְנֹת, אִין לְהִיסְטוֹרְיָה מְרָאָה
וּפְנִים גְּלוּיִים. הִיא מְצִיאֹת לֹא מְצִיאֹתִית
אוּ דְמִיּוֹן לֹא דְמִיּוֹנִי, לְכֹן, אֵל תִּכְתֵּב אוֹתָהּ
אֵל תִּכְתֵּב אוֹתָהּ, אֵל תִּכְתֵּב אוֹתָהּ בְּשִׁיר!

A Poem for Those

For those whose parents were born in the right country
and have the right surname
for those who have the right skin color
and the right eye color
for those who were born in the right city
in the right neighborhood
and went to the right school
and the right university
for those who speak the right language
in the right accent
for those who were born to the right gender
the right religion
the right nationality
the right passport
for those who were born in the right time
and have the right future

One day
when the others will come
to knock on the door
they won't be asking for a cup of sugar
they will ask
to take the door off its hinges
and tear down the house.

Translated by Ayelet Tsabari

שיר למי

למי שְׁהַהוּרִים שָׁלוּ נולדוּ בְּמִדְיָנָה הַנְּכוֹנָה
וַיֵּשׁ לוֹ אֶת שֵׁם הַמְּשֻׁפָּחָה הַנְּכוֹן
למי שְׁיֵשׁ לוֹ אֶת צֶבַע הָעוֹר הַנְּכוֹן
וְעֵינָיִם בְּצֶבַע הַנְּכוֹן
למי שְׁנוֹלַד בְּעִיר הַנְּכוֹנָה
בְּשִׁכּוּנָה הַנְּכוֹנָה
וְהַלֵּךְ לְבֵית הַסֶּפֶר הַנְּכוֹן
וְלֹא וַיִּבְרָסִיטָה הַנְּכוֹנָה
למי שְׁמַדְבֵּר אֶת הַשִּׁפָּה הַנְּכוֹנָה
בְּמִבְטָא הַנְּכוֹן
למי שְׁנוֹלַד לְמִין הַנְּכוֹן
לְדַת הַנְּכוֹנָה
לְלֵאִם הַנְּכוֹן
לְדִרְכוֹן הַנְּכוֹן
למי שְׁנוֹלַד בְּזִמְנֵן הַנְּכוֹן
וַיֵּשׁ לוֹ אֶת הָעֵתִיד הַנְּכוֹן

יוֹם אֶחָד
כְּשֶׁהֵם יְבוֹאוּ
לְדַפֵּק בְּדִלָת
הֵם לֹא יִבְקְשׁוּ כּוֹס סֶכֶר
הַנְּכוֹן יִבְקְשׁוּ
לְעַקֵּר אֶת הַדִּלָת מִמְקוֹמָהּ
וְלִמּוֹטֵט אֶת הַבַּיִת.